

er den Bevægelse, vi ere inde paa for Københavns Vedkommende den stik modsatte — det er Socialdemokraterne og de liberale, der her er Tale om. Det er jo navnlig Socialdemokraterne, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) er bange for, men det er ikke et Parti, der raader over mange Penge, ikke et Parti, der kan skaffe eller har Interesse af at skaffe sine enkelte Tilhængere Fordele ved Leverancer og Byggearbejder o. s. v. o. s. v., saaledes som Tilfældet har været med de kapitalistiske Partier. Det er jo ikke alene Tilfældet i Amerika, men ogsaa rundt omkring i den gamle Verden. Det er ikke mange Dage siden, vi have set Afsløringer i Italien, fra Neapels Kommunestyre. Jeg tror, det ærede Medlem har valgt Eksemplet daarligt i saa Henseende, naar han har anført den amerikanske Korruption som et Skræmmebillede over for danske Forhold. Jeg mener, man har her i al Almindelighed ramt det rigtige, vel at mærke, naar vi naa til en Ordning af Valgene til vore kommunale Raad saaledes, at vi blive fri for den dobbelte Vælgerklasse. Naar vi naa dertil, har jeg ikke det mindste imod at gaa med til, som antydet af den ærede Justitsminister, at lade Nævningerne udtage efter Reglerne for Forholdstalvalgmaaden. Jeg synes, det kan være ganske naturligt.

Jeg vil ogsaa gerne tillade mig en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Landsretskredsene. Der er her fremsat fra enkelte Sider den Tanke, at man burde indrette tre Landsretskredse, og jeg synes egentlig, det er velbegrundet. Det vil ganske sikkert paa et enkelt Punkt blive noget dyrere, nemlig derved, at der bliver en tredje Landsretsformand og et Skriverapparat mere, og endelig maa der skaffes Lokalteter. Men jeg mener, at hvis man deler Landet i tre Landsretskredse, vil man kunne give de enkelte Landsretter et færre Antal Dommere. At det vil blive noget dyrere end at have to Kredse, som nu foreslaas, indser jeg meget vel. Men paa den anden Side synes jeg, at man ved at indskrænke sig til to Kredse vil paabyrde ret store Dele af Landet uforholdsmæssig store Omkostninger ved Retsplejen — det kommer jo navnlig til at gaa ud over Fyn — ved at kræve, at de enten, som i Forslaget forudsat, skulle rejse til Aarhus, saa snart Talen er om Sager for Landsretten og navnlig Sager, hvor der er anvendt Nævninger, eller ogsaa, som der

ogsaa er fremsat Tanke om, her til København. Jeg synes derfor, den Tanke var værd at tage under Overvejelse, om det alligevel ikke er muligt at gaa til tre Landsretskredse. Som Regel ville nemlig de almindelige saakaldte borgerlige Rets-sager blive afgjorte ved Landsretten, og det er navnlig i disse, at Borgerne til daglig Brug ere stærkt interesserede. Derfor synes jeg, at selv om det koster Staten som Helhed lidt mere, er dette rimeligere end at paabyrde en større Landsdel uforholdsmæssige Omkostninger for at faa plejet sin Ret.

Spørgsmaalet om den jydsk Landsrets Beliggenhed — enten i Viborg eller i Aarhus — skal jeg ikke blande mig videre i, men jeg vil dog gøre den Bemærkning, at hvis man ved ideale Dommere — der har jo været talt om de ideale Dommere — tænker paa Folk, der leve ganske uden for det daglige rigt pulserende Liv, leve under meget rolige Forhold, leve paa Steder, hvor man kun mærker lidt til denne Verdens Larm og Tummel, saa er Viborg maaske et meget ideelt Sted, men hvis man tror, at det er rigtigt og nødvendigt, at Dommerne ligesom andre Mennesker leve der, hvor Nutidens Liv former sig i alle sine forskellige Former, tror jeg, det er naturligere, at man lægger Retten paa et Sted som Aarhus, rent bortset fra, at Kommunikationerne ville være bedre dertil. Desuden vil der, hvad der er fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), naar der er Tale om at benytte privat Sagførerhjælp, være anderledes let Adgang til denne i en By, hvor den paakræves paa Grund af den stærkere Udvikling, end i en By, hvor den Sagførervirksomhed, der drives, udelukkende kan være baseret paa den Gerning, der er at gøre ved selve Retten. Jeg synes derfor, at ved Valget mellem disse to Byer maa man absolut give Aarhus Fortrinet.

Endelig vil jeg til Slut gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Stubbe-købing (N. J. Larsen), som i Gaar — til en vis Grad med Rette — beklagede sig over, at man ikke under den Debat, der har fundet Sted her i Tinget, har taget tilbørligt Hensyn til Mindretallet i Proces-kommissionen. Det ærede Medlem synes jeg har Ret, for saa vidt som jeg i adskillige af de Spørgsmaal, jeg har anket over, føler mig i langt højere Grad tilfreds med Mindretallets Stilling og dets Forslag, end jeg føler mig tilfreds med Flertallets For-